

TIZENKETTŐ

12.1 Az életterünk

¹Az életterünkön, a naprendszerbeli otthonunkon, osztozunk a bolygónkon lévő összes involúciós és evolúciós birodalommal – elementálokkal, ásványokkal, növényekkel, állatokkal, természetlényekkel, emberekkel, dévákkel és magasabb lényekkel. Otthonunk határai azonban nem a Terra legkülső légköri rétegei. A hylozoika azt tanítja nekünk, hogy a láthatatlan mindig nagyobb és fontosabb a láthatónál. És a nagyobb otthonunk magában foglal további hat bolygót, amelyekkel a Terra a legszorosabb kapcsolatban van.

²Ennek a hét bolygónak nem ugyanaz az anyagisége. Kettőnek közülük éteri fizikai, kettőnek emocionális és kettőnek mentális anyag a legalacsonyabb anyaga. Tehát csak a mi Terránknak van durva fizikai anyaga. A többi hat még láthatatlan és érzékelhetetlen a legtöbb ember számára, annak ellenére, hogy nagyon közel vannak hozzánk az űrben.

³Mind a hét bolygó egységet alkotva egy közös, őket körülölelő esszenciális (46-os) anyagból álló burokokban helyezkedik el. Az egységanyagnak e gigantikus gömbjében másodikének szabadon képesek mozogni a hét bolygó között. Ez a planetáris kormány és hierarchia birtoka, a különböző evolúciókhoz tartozó emberfölötti lények lakóhelye és sok bolygórendszerből származó ilyen lények találkozóhelye.

⁴A csillagászok által ismert bolygók – Merkúr, Vénusz, Mars stb., ahogy a Föld is – a legalacsonyabb, durva fizikai gömbök nyolc gömb, hét kisebb gömb és ezeket magában foglaló nagy gömb, hasonló rendszerében vagy láncolatában. A bolygórendszerek együtt alkotják a monádok megnyilvánulásához – először az involúcióhoz, majd az evolúcióhoz – szükséges életteret.

⁵Sok bolygórendszer szükséges a monád teljes megnyilvánulásához, elementáli birodalmanként vagy természeti birodalmanként rendszerint egy. Tehát mi, akik emberek vagyunk a jelenlegi terrai rendszerben, állatok voltunk a megelőző bolygórendszerben. Azok a társ-lények, akik most állatok, növények voltak a megelőző rendszerben.

⁶Magának a bolygórendszernek a fizikai, emocionális, mentális stb. anyaga is (beleértve a monádok burkait) nagyjából szintén a régi rendszerből származik. Egyik eredménye ennek az, hogy a rendszerünk már a születésekor rendelkezett bizonyos elsajátított tulajdonságokkal, amelyek megkönnyítették az anyag formálódását, és így közvetve elősegítették a tudatfejlődést. Az ilyen képességekre példák a sejtek önformálódása, a mag- és tojásképződés. Ez választ ad arra a kérdésre is, hogy „A tyúk volt előbb vagy a tojás?”

⁷A nap- és a bolygórendszerekben minden megnyilvánulás ciklusokban történik. A bolygórendszerekre vonatkozóan ez azt jelenti, hogy a monádok zöme egy meghatározott periódus során a hét gömb egyikében tartózkodik, ezt követően az előírt sorrendben a következő másik gömbben kell folytatniuk megnyilvánulásukat. Mialatt a monádokat ilyen módon körülköltöztették a bolygóláncolat hét bolygóján és visszavitték a kezdőgömbbe, eltelt egy planetáris ciklus, eón vagy kozmikus nappal.

⁸A kozmikus nappalt vele egyenlő hosszúságú kozmikus éjszaka követi, amelynek során az alacsonyabb (47-es–49-es) világok tevékenysége pihen, a monádok alszanak kauzális burkukban vagy csoportlelkükben, mialatt intenzívebb a tevékenység a magasabb (43-as–46-os) világokban, ahol feldolgozzák az evolúció eredményeit és felkészülnek a következő nagy napra.

⁹Mialatt a monádok hét kört tettek a bolygóláncolaton, a többség megérett a következő természeti birodalomba vagy elementáli birodalomba való átlépésre. Azonban sokan közülük már egy korábbi eónban átmentek. Mások lemaradtak a nagy tömegtől és folytatniuk kell ugyanabban a természeti birodalomban (vagy elementáli birodalomban) az új bolygórendszerben, ahol a kozmikus éjszaka és az régi bolygóláncolat feloszlása után ismét életre ébresztik őket.

¹⁰Egy eón, egy kozmikus nappal vagy éjszaka 4320 millió év. Egy planetáris periódus ennek a hetedrésze, vagy mintegy 620 millió év. Egy teljes bolygóláncolat élete (nem számítva az éjszakákat) tehát 30 milliárd (10^9) év.

¹¹Bolygórendszerünk monádjai már három kört tettek a láncolaton. Tehát mi most a negyedik eónban vagyunk, és negyedszer van teljes élettevékenység bolygónkon. Mind a hét bolygón mindig vannak monádjai mindegyik természeti birodalomnak, még ha a nagy többség egyszerre csak az egyikre koncentrálódik, és emiatt az evolúciós iram ott nagyobb.

¹²Mindezek a hetesek természetesen a hét alaptípustól és típusenergiától függnnek. Minden egyes eón főleg egy típust fejez ki, és ezért jobban kedvez egy bizonyos aktivitásfajtának, egy bizonyos tudatfajtának, egy bizonyos természeti birodalomnak, mint a többinek. Nincsen olyan természeti birodalom, amelyik előbbre való bármelyik másiknál. Mindegyikre szükség van a planetáris családban. Az embernek az a hite, hogy ő a teremtés koronája, és hogy őérte létezik minden, nagy tévedés.

¹³A folyó negyedik eónt mindenekelőtt az emocionális tudat aktiválására és az állati birodalom evolúciójára szánták. Az emocionális eónban a vágy, érzés és képzelet a legjellemzőbb, legdifferenciáltabb, legerősebben uralkodó, látszólag legfontosabb tudatfajta az emberi monádok többsége számára is. Az emocionális akarat uralja a mentális akaratot, mivel az még gyengén fejlett, és az emberiség az emocionális stádiumban van. A jelenlegi emberiség azon kisebbségének, akik az emocionális gondolkodáson túli mentális tudat fejlesztésére törek-szenek, ezért különös nehézségei vannak, és a tömegtudat ellenszelében haladnak. Azonban ők képviselik azt az embertípust, amely a normál típus lesz a következő, ötödik eónban.

12.2 Az eredetünk

¹Azért, hogy egyáltalán megértsük, mi az ember, tudnunk kell valamit arról, hogyan keletkezett valamikor a múltban és azután hogyan fejlődött. Ennek tanulmányozása során gondosan különbséget kell tennünk az ember anyagi formájának az evolúciója és a formában folyó tudatevolúció között. Ez két olyan folyamat, amely párhuzamosan halad, egymást részben feltételezik, de mégis alapjaiban eltérő kifejeződései az életnek, és ezért az emberfölötti lények különböző csoportjai irányítják. Az ember, hasonlóan bármely más élőlényhez, nem véletlenül keletkezett. A Terra bolygón való megjelenése előre el volt határozva a magasabb lények terveiben.

²Minden felülről, a szuperfizikaiból jön; így az ember is. Ez nem csak a monádra igaz, hanem az emberi létformára is. Jelenlegi fizikai formája, fizikai szervezete a teljes biológiai evolúció végterméke. Ez mintegy 320 millió év alatt alakult azzá, ami ma, mert ennyi idő telt el a folyó gömbperiódusból, és a kezdetétől jelen van az ember.

³Ez nem azt jelenti, hogy az embernek kezdettől fogva van fizikai szervezete. Minden egyes testet öltés, inkarnáció előtt először az ember éteri burka, majd a mintául szolgáló éteri burok alapján a fizikai szervezete alakul ki, és analógia alapján ez igaz az emberiség „nagy inkarnációjára”, a bolygón levő fizikai megnyilvánulásba való belépésére is.

⁴A terv szerint ez a fizikai megnyilvánulás a teljes gömbperiódus 620 millió éve alatt játszódik le, és hét főszakaszra oszlik. Ezeket a szakaszokat gyökérfajoknak nevezik és mindegyikük során fokozatosan új pszichológiai tulajdonságokkal rendelkező, új fizikai ember-típus fejlődik ki. Minden egyes gyökérfaj a saját kontinensén vagy kontinens csoportján alakul ki, és fel kell ott építenie a maga civilizációját, amelyet természeti csapások végül megsemmisítenek. A gyökérfajkorszakokat ugyanis a minden természeti birodalomban megtörténő nagy átalakulások periódusai választják el. Az ásványi birodalomban végbemenő átalakulások – vulkanikus jelenségek, földkéreg-mozgások stb. – azok, amelyek ilyen pusztítást okoznak az ember világában.

⁵Az első gyökérfaj kifejlesztését több mint 300 millió évvel ezelőtt kezdték meg. Egyéneik legalacsonyabb burka éteri burok volt és főleg emocionális tudattal rendelkeztek. Ez a

gyökérfaj a fejlődés hét stádiumán ment keresztül anélkül, hogy alfajokra differenciálódott volna.

⁶Az első gyökérfajból, annak hetedik stádiumából, 150 millió évvel ezelőtt megszületett a második gyökérfaj. Kezdetben ez a gyökérfaj is éteri volt, habár egyre észrevehetőbb volt a durva fizikai szilárdulás és a fizikai szervezet képződésének tendenciája. Fokozatosan hét tulajdonképpeni alfajt fejlesztett ki, olyan mintát, amelyet ismételni kellett az elkövetkezendő gyökérfajokban.

⁷A második gyökérfaj hatodik alfajától kezdve volt az embereknek fizikai, bár ivartalan, szervezetük. Az emberek bimbózással szaporodtak. A csírákból, amelyeket ezek az ősi szerves emberek szekretáltak, fejlődtek ki végül teljes roppant formagazdagságúvá az emlősök. Az emlősöknél alacsonyabb állatfajok a dévaevolúcióhoz tartoznak, és természetlények által formálódtak ki azon minták szerint, amelyek a harmadik eónban lettek kidolgozva.

⁸Tehát szöges ellentétben Darwin evolúció-elméletével, a hylozoika azt tanítja, hogy az ember létezett az emlősállatok megjelenése előtt és ezért nem származhat tőlük. A fentebb mondottakból nyilvánvalónak kell lennie, hogy a fizikai ember, a többi szerves fizikai léttől világosan elkülönült, saját evolúciós vonal.

⁹A harmadik gyökérfaj 40 millió évvel ezelőtt keletkezett. Otthona a lemúriai kontinens volt, amely ott helyezkedett el, ahol ma a Csendes-óceán terül el. Az egyéneknek kezdettől fogva teljesen kifejlett szerves fizikai szervezetük volt, habár nem az, amit ma emberi testalkatnak nevezünk. Tehát például az első alfajú emberek még bimbózással szaporodtak és a második alfajú emberek olyan tojásokkal, amelyek külső megtermékenyítés nélkül fejlődtek ki. A harmadik alfajú egyének kétneműek voltak, akikben később vált uralkodóvá valamelyik nem. Először a negyedik alfajban történt meg a nemek szétválasztása. Azóta az emberi egyének egyneműek és azok maradnak e gömbperiódus folyamán.

¹⁰A harmadik gyökérfaj harmadik alfajában emberfölötti lények kezdtek inkarnálódni az emberiségbe. Ezek voltak az úgynevezett ősapák vagy isteni androginok. Feladatuk volt az emberek vezetése és tanítása, valamint a fizikai szervezet és a magasabb burkok nemesítése. Eddig az ősapák által adott útmutatás kizárólag fizikai volt. Viszont amint a negyedik alfajban az agy és az idegrendszer többi része kifinomult, lehetségessé vált a mentális tudat a fizikai ember számára, még akkor is, ha hosszú ideig az emocionális tudat maradt összehasonlíthatatlanul a legfontosabb.

¹¹Az emberiség gyorsan közeledett egy kritikus időszakhoz. Egyrészt szerves fizikai formájának a fejlődésében elérte azt a stádiumot, amelyben valóban elkezdődhetett a tudat fejlesztése. Másrészt ez mind az eónnak, mind a gömbperiódusnak a közepére esett, ahol a fizikai anyaggá szilárdulás a legmélyebb pontjára érkezett, ami a fizikain kívül minden más tudat fejlődése számára kedvezőtlen volt. Ráadásul, egyrészt olyan nagy számban transzmigráltak monádok az állatiból az emberi birodalomba, mint még soha azelőtt. Másrészt ez a legeslegutolsó pillanatban volt az ilyen újonnan érkezetteknek, feltéve, hogy van esélyük lépést tartani az idősebb embertestvéreikkel az egyre növekvő evolúciós iramot diktáló eón hátralevő ideje során.

¹²Előre látva ezt a válságot, a naprendszeri kormány úgy határozott, hogy elérkezett az ideje annak, hogy saját kormányt és hierarchiát hozzon létre bolygónkon. Csak ilyen állandó hatóságok tudják hatékonyan kormányozni az evolúciót a helyes irányba. Az addig használt módszer – hogy egyének, akik a megelőző bolygóláncon voltak másodikénné, inkarnálódjanak az emberek közé – nem lenne elég hatékony a hamarosan kialakuló körülmények között.

¹³A Vénusz bolygó a legalacsonyabb, durva fizikai bolygó egy, a terai rendszerhez hasonló rendszerben. A nagy különbség az, hogy ott a megnyilvánulás az utolsó eónjánál tart. Ez azt is jelenti, hogy a vénuszi emberiség javában készül belépni az ötödik természeti birodalomba, az esszenciális birodalomba, és hogy az egyénei közül ezt már sokan megtették. Az emberfölötti egyének hasonlóan előrehaladott fokon állnak a saját birodalmaikban.

¹⁴Ezért a vénusziak sokkal többen vannak az ötödik és hatodik birodalomban, mint amennyire a megnyilvánulás munkájának irányításához szükség volt a maguk bolygóján. Nem volt nehéz számukra nélkülözni egy csoport magasabb lényt, akik elfogadták azt a küldetést, hogy megalakítsák bolygónk első kormányát és a bolygónkon folyó evolúció felügyelői legyenek. Nagyon megörültek annak, hogy ilyen módon segíthetnek a bolygójuk hűgán élő fiatalabb testvéreiknek.

¹⁵Az isteni lényeknek az a csoportja, akiket az első kormányunk megalakítására kijelöltek, 22 millió évvel ezelőtt érkezett a Terrára. Elkísérte őket egy nagyobb csoport vénuszi másodikén, úgynevezett mesterek és a vénuszi emberiséghez tartozó tanítványaik. Ehhez a különleges segítséghez egy nagyon nagy csoport másodikén kapacitású dévát, úgynevezett szoláris angyalt vagy augoeidészt hívtak össze az egész naprendszerből a Terra bolygóra.

¹⁶Számtalan mítosz és legenda őrzi még, jóllehet eltorzított formában, az emlékét annak a páratlan eseménynek, amikor a tűz fiai, a láng urai, leereszkedtek a földre és letelepedtek az emberek között. Az összes természeti birodalmunkhoz fűződő kapcsolatuk és az azokra gyakorolt befolyásuk a legnagyobb és legjelentősebb egyedülálló esemény, ami bolygónkon történt. A segítségük nélkül, amit a legnagyobb önfeláldozással adtak nekünk, a föld és lakossága ma messze rosszabb állapotban lenne, mint amilyenben van. Az ember, ahogy ma ismerjük, morzsányi ésszel és szájalommal ellátva, lényegében a láng urainak, a Vénuszról jött mestereknek és az Augoeidészeknek teremtménye. E teremtés történetének rövid ismertetése következik.

¹⁷Röviddel a láng urainak megérkezése előtt az ősapák és az Augoeidészek intenzíven dolgoztak a legmagasabb fokon álló állati monádok tudatának serkentésén, hogy együttesen kauzalizálódhassanak, a saját kauzális burkuk megszerzésével átléphessenek az emberi birodalomba. Amikorra a vénusziak megérkeztek, nem volt több olyan állati monád, amely belátható időn belül felemelkedhetett volna az emberi stádiumba. Az új kormányunk el is rendelte, hogy ennek az éónak a hátralévő idejében ne lépjen át több monád az emberi birodalomba. Azoknak az állati monádoknak, amelyek az „ajtó bezáródása” óta egyénileg kauzalizálódtak, aludniuk kell az újonnan formált kauzális burkukban, és az első emberi inkarnációjuk a következő éónban lesz. Ők nem veszítenek ezzel semmit, éppen ellenkezőleg, nyernek vele, mivel az emberkénti fejlődés feltételei sokkal kedvezőbbek a mentális éónban, a sajátosan emberi éónban.

¹⁸A láng urai sohasem inkarnálódtak az emberiségben. Egyébként nincs olyan fizikai szervezet, amelyik képes elviselni azokat az erős energiatereteket, amelyekkel ezek az isteni lények körülveszik magukat. Nekik éteri a legalacsonyabb burkuk, amely ugyanaz ma, mint 22 millió évvel ezelőtt. Ezek a burkok egy pillanat alatt sűríthetők és láthatóvá tehetők az emberi szem számára. Ekkor az ideális emberi alak, az örökké fiatal látványát nyújtják.

¹⁹A láng urai általános feladatként vállalták, hogy ettől kezdve az evolúcióval kapcsolatos minden munkát irányítanak a bolygónkon. Speciális feladatként vállalták, hogy serkentik az emberek mentális tudatának első csíráját, hogy az intelligenciává virágozhasson. Ez olyan munka volt, amely sok türelmet igényelt és teljesítése évek milliőit vette igénybe.

²⁰A vénuszi másodikének lettek a vezetőink és tanítóink mindenben. Ők tanították meg nekünk mindazt, ami a civilizáció és később a kultúra alapja lett. Ők tanították meg nekünk a tűz használatát, a földművelést, a növények hasznosítását és az állatok házasítását. Ők adták nekünk a nyelvet, az írást és az első tudományokat. Ők tanították meg minket arra, hogy becsüljük nagyra minden élőt és lássuk meg a bennük rejlő isteni szikrát. Ők voltak a papkirályok, az isteni dinasztia uralkodói, akikkel minden ősi nép történelme kezdődik.

²¹A vénuszi másodikének alakították az embert olyanná, amilyenek ma ismerjük. Amikor a harmadik gyökérfaj a hetedik alfajában elérte a tökéletesség azon fokát, amely számára lehetséges volt, a másodikének a fiziológiailag és pszichológiailag legfejlettebb egyéneket kiválogatták, a többiektől elkülönítették és genetikai, valamint pszichológiai fejlődésüket a

kívánt irányba irányították. A másodikéknak inkarnálódtak is ezen emberek közé azért, hogy a leghatékonyabb módon vigyék véghez a nemesítési munkát. Ez a folyamat mintegy egymillió évet vett igénybe és mintegy 12 millió évvel ezelőtt egy új gyökérfaj, az atlantiszi vagy negyedik gyökérfaj megszületéséhez vezetett.

²²Az atlantisziak, akiknek hazája a napjainkra eltűnt Atlantisz kontinense volt, voltak azok az első emberek, akiknek a fizikai szervezete mai fogalmak szerint egészen emberi volt. Azonban pszichológiailag primitívek voltak. Tudatuk majdnem teljesen emocionális, és ráadásul legnagyobb részben taszító tulajdonságú volt. Közvetlenül vagy közvetve, az atlantisziak leszármazottja gyakorlatilag minden a földön ma élő faj és nép.

²³Mintegy százezer évvel ezelőtt az ötödik atlantiszi alfaj, az ősszemita, létrehozott egy új gyökérfajt, az árja vagy ötödik gyökérfajt. Ezt a gyökérfajt mentális gyökérfajnak szánták. Ez mostanáig öt alfajt fejlesztett ki – az indiait, az arabot, az iránit, a kelta-rómaid és a szláv-germánt – és készül a hatodik alfaj. Az ötödik gyökérfaj és az atlantiszi gyökérfajnak legutolsóként kifejlesztett hetedik alfaja, a kínai és japán képviseli az emberiség intellektuális előrehaladását.

²⁴Azonban mostanáig erre az intellektusra nem lehetünk büszkék. Nagyon kis mértékben vált képessé arra, hogy kiemelje az embert abból a negatív emocionalitásából, amely a legkomolyabb akadálya az evolúciónak bolygónkon. Az emocionális eónban, amiben élünk, az emberek nagy többségének sokkal nehezebb a mentális tudaton keresztül kapcsolatba kerülni a kauzális tudattal, mint az emocionálison keresztül. Ezeknek az embereknek még hosszú ideig az emocionalitás lesz az egyedüli kapcsolatuk a „magasabb lényükkel”. Azonban ezt a kapcsolatot nem lehet létrehozni az alacsonyabb és negatív emocionális tudatban, csak a magasabbban és pozitívban. Csak ha az emberiség megtanulja a mentális tudatát az emocionalitásának pozitívizálására használni, fogja e kezdődő intellektus a fejlődésének kedvező területet megtalálni.

²⁵A negatív, gyűlölködő emocionalitás valami ismeretlen és nehezen érthető volt a más bolygókról származó azon bevándorlók számára, akik azért jöttek ide, hogy segítsék az emberiséget a tudatuk fejlesztésében. Ennek pozitív emocionalitássá, szeretetté és együttérzéssé történő átalakítása mutatkozott a legfontosabb és egyidejűleg legnehezebb feladatnak az összes közül. Azt, hogy ennek teljesítése folyamatos rendkívüli munkát és a lehető legnagyobb önfeláldozást követeli meg, mindazok világosan értették, akiket azért hívtak, hogy ezen dolgozzanak.

12.3 Az ember és Augoeidész

¹A fizikalisták számára az ember valamiféle megmagyarázhatatlan dolog, misztérium kell hogy legyen. Mivel nemigen hihetnek abban a feltevésükben, hogy egy ősi protoplazmadaraból, a véletlen játéka folytán és természetes kiválasztódás által, ésszel, együttérzéssel és bölcsességgel ellátott élőlény jöhet létre.

²A hylozoika kifejti, hogy az ember annak köszönheti, hogy létrejöhetett és egyre magasabbra emelkedhetett, hogy ő végső soron egy halhatatlan, tudatát új meg új burkokban szüntelenül fejlesztő monád. Ugyanakkor azonban a hylozoika azt is hangsúlyozza, hogy ebből semmi, sem az emberré válás, sem a további fejlődés nem lenne lehetséges „fentről”, emberfölötti intelligenciáktól jövő segítség nélkül.

³Az ember fizikai testét kezdettől fogva emberfölötti lények alakítják. A planetáris hierarchia tagjai az emberek közé inkarnálódtak, vezetőiké és tanítóikká váltak. A planetáris kormány tudatemelő energiákat áraszt az emberiségre. Nem is sejtjük, hogy milyen sokat köszönhetünk az idősebb testvéreinknek. És mégis, az említett tevékenységek főképpen arra a segítségre és ösztönzésre vonatkoznak, amelyeket külső értelemben, külső befolyással tudtak adni nekünk. Fel tudjuk-e fogni mindannak a nagyszerűségét, ha arról értesülünk, hogy vannak

olyan idősebb testvéreink, akik úgy áldozzák fel magukat értünk, hogy részt adnak magukból és így egyesítik a lényüket a miénkkel?

⁴Az igaz, hogy az ember legbelső, valóban halhatatlan lény a monád. De a monád, roppant nagy potenciálja ellenére, aránylag fejletlen. Ami az embert emberré teszi, az a kauzális burok, ahol az összes jó tulajdonsága, nélkülözhetetlen képessége és az összes inkarnációjának életképes tapasztalatai tárolódnak. A kauzális burok az aktuális isteni az emberben, habár a monád a potenciális isteni. És ezt a kauzális burkot nem az ember hozta létre. Ez egy ajándék az ember számára egy esszenciális (46) dévától, Augoeidésztől.

⁵Az Augoeidész név az ember őrangyalának a pythagorasi, és ennél fogva nyugati neve. A keleti ezoterikában más nevek használatosak.

⁶Amikor egy állatból ember lesz, a monád egy kauzális burkot kap egy Augoeidésztől. Ez Augoeidész saját kauzális burka, és ez a legjobb minőségű, mivel e déva egy magasan fejlett esszenciális én. Kétségtelen, hogy a burok csak egy héj, minden ideaanyag-tartalom nélkül, mert az új embernek a feladata, hogy elsajátított tulajdonságok és képességek formájában megtöltse. Azonban ez az elsajátítás csak Augoeidész segítségével lehetséges, és a burka ajándékával Augoeidész a legbensőségesebb egységbe lép védencével, olyan egységbe, amely az embernek emberként való egész létezése során mindvégig tart. Amikor egy ember esszencializálódik, belép az ötödik természeti birodalomba, Augoeidésznek befejeződik a megbízatása és folytathatja saját tudatának fejlesztését, amiről hosszú korokon keresztül kénytelen volt lemondani.

⁷„Közelebb van, mint a kezed és lábad, közelebb van, mint a levegő, amit belélegzel, közelebb van, mint a szíved vére, a belső isten.” A misztikusok tanúsítják, hogy érzékelték isten jelenlétét. Ez Augoeidész, akivel ekkor kapcsolatba léptek, mert őt az igazán szeretetteljes lelkek mindig megtalálják.

⁸Az igazi lángelme – aki feltárja az embereknek az addig ismeretlen igazságokat, valóságokat – Augoeidésszel való kapcsolatánál fogva lángelme. Tudja, hogy csak eszköz olyan valakinek a kezében, aki mérhetetlenül nagyobb, mint a saját személyisége.

⁹Augoeidész megteszi amit tud, hogy serkentse a magasabb tudat azon alapelemeit, amelyek megvannak a védencében. Elébe megy félútig minden gyengéd és eredeti érzésnek, minden nemes és önzetlen gondolatnak és beleönti az energiáját és inspirációját. Az ember ezt nem külső hatásnak érzékeli, mert nem az. Az ember és Augoeidész egyesülnek a közös burokban.

¹⁰Az útmutatás, amit Augoeidész ad, mindig finom, észrevehetetlen. Nehogy úgy érezze az ember, hogy irányítják, még kevésbé, hogy felügyelik. Nem szabad odáig süllyednie, hogy belső hangokra figyeljen, belső irányításnak engedelmességen. Az ilyen hangok sohasem augoeidészi hang, hanem az emocionális világ megtévesztett megtévesztőitől származnak. Ugyanez elmondható a túlon túl készségesen ajánlkozó minden „másvilági” vezetőről. Ne kövessük őket! Mindannyian félrevezetnek.

¹¹Augoeidész a sors törvényének beteljesítője az ember életében. Amilyen mértékben haladta meg egy ember az alacsonyabb stádiumokat, ahol az aratás törvénye csaknem a legfőbb uralkodó, amilyen mértékben vetett oly sok jó vetést, hogy működhet a sors törvénye, amely az ajánlatok törvénye, olyan mértékben fog Augoeidész szorgoskodni védence új inkarnációjának elrendezésén. Sokat segíthet azzal, hogy az embert bizonyos környezetbe, bizonyos családba, bizonyos személyes viszonyokba, bizonyos körülmények közé helyezi. Az, hogy kihasználja-e az ember az ajánlatokat, egy másik kérdés.

¹²Az ember Augoeidész általi irányítása az igazságmagja annak a vallásos hitnek, hogy létezik „isteni útmutatás az ember életében”. Augoeidész általi irányítás azonban sohasem olyan, mint ahogy azt az egoista elképzeli. Augoeidész csak abban segít, ami jó az egésznek, a tudatfejlődésnek, a közösség előrehaladásának. Az elszigetelt énné az anyagi sikerre és boldogságra vonatkozó minden vágya, óhaja és álma közömbös a számára. Neki, mint minden emberfölötti lénynek, számtalan kötelessége van a világaiban és csak annyi időt szentel a

védencére, amennyit szükségesnek tart védenie tudatfejlődése számára. Az egyetlen „hála”, amit Augoeidész vár, hogy az ember kihasználja a kapott segítséget és fejlődjön azért, hogy a maga részéről segíteni tudjon.

¹³Csak a kultúra stádiumában nemesítette az ember annyira az emocionalitását, hogy egyáltalán fogékony az augoeidészi inspirációkra és helyesen tudja használni azt az erőbőbbletet és belátást, amelyet azok magukban foglalnak. Alacsonyabb stádiumokban Augoeidész az ember rossz aratásának kiadagolására korlátozza támogatását, hogy amennyire lehetséges, előmozdítsa a tudatfejlődését.

¹⁴Az ember összes fejlődési stádiumában minden egyes inkarnáció végén és minden egyes új kezdetén Augoeidésznek további meghatározott feladata van.

¹⁵Amikor eljön az idő az ember számára, hogy befejezze folyó inkarnációját, Augoeidész az, aki a fizikai szervezet és az éteri burok közötti összes kapcsolat elvágásával véghez viszi a fizikai halált.

¹⁶Az új inkarnáció kezdetén Augoeidész kiválasztja az új burkokba belekerülő anyagot. Ezt a hét típus különös figyelembevételével teszi. A kauzális burokból is vesz Augoeidész egy kis anyagot, főleg egy és ugyanazt a típust. Ebből az anyagból kialakít egy kisebb kauzális burkot, amely az inkarnáció során magában foglalja az első triádot és az e triádban lévő monádot.

¹⁷Ez a triádburok az, amelyet a hagyományos ezoterikában a „személyiségnek” neveztek, míg a kauzális világban maradó nagyobb kauzális burkot nevezték „az Egonak” vagy „az Énnak”. Az ősi ezoterikában egy másik kifejezés is volt a két kauzális burokra: az ikerlelkek. Azonban ezt az elnevezést elvetették, mivel félreértették, és az okkult szektákban mindenféle fantáziadús fikciókra adott alkalmat.

¹⁸A születés pillanatában Augoeidész az, aki összekapcsolja a szuperfizikai burkokat, amelyekbe a monád be van zárva, a fizikai szervezettel és annak éteri burkával. Néha előfordul, hogy Augoeidész az utolsó pillanatban úgy találja, hogy a kifejlődött magzat vagy az életkörülmények, amelyekbe a gyermek születne, nem felel meg a tervének. Ekkor megtagadja az összekapcsolást, és a gyermek halva születik.

¹⁹Tehát az inkarnáció során az embernek két kauzális burka van. A kis triádburoknak az a feladata, hogy ellássa a nagy kauzális burkot új kauzális anyaggal. Az összes jó tulajdonság, az összes örök értékű képesség ugyanis ideaanyagának (kauzális evolúciós anyagnak) felel meg, és amennyiben az ember előrehalad inkarnációja során, a triádburok növekszik. Amikor az inkarnáció véget ért és az alacsonyabb burkok feloszlottak, a triádburok egyesül a nagy kauzális burokkal, és ez utóbbi gazdagodik az inkarnáció nyereségével. Ekképpen növekszik a nagy kauzális burok lassan, de biztosan az inkarnációk folyamán.

²⁰Augoeidész által az embernek adott kauzális buroknak négy központja van, amelyek együtt egy lótuszszerű szervet alkotnak: négy háromszirmú rozettát. E tizenkétosztású szerv kezdetben csak embrionális állapotban létezik, de fokozatosan növekszik az inkarnációk folyamán. A fizikai szervezet szívének megfelelő helyen helyezkedik el, és kapcsolatban van az alacsonyabb burkok mindegyik központjával. A monádnak az emberi birodalomban való tartózkodása végére erősen fejlett lesz, a teljes személyiséget uralja az energiáival és tudati tulajdonságaival. Ez a szerve az összes jó emberi, az úgynevezett esszenciális tulajdonságoknak. Az „esszenciális” „a lényeghez, vagy legbelső lényhez tartozót” jelent, és ezek a tulajdonságok együttesen képezik az ember igazi lényét, azokat a őbenne lévő dolgokat, amiknek igazi életértéke van, amiket magával vihet a következő magasabb birodalomba, az esszenciális birodalomba.

²¹A tizenkét esszenciális tulajdonságot próbaképpen így nevezték el: életbizalom, énbe helyezett bizalom, törvénytisztelet, egyenesség, személytelenség, áldozatkészség, hűség, szükségzavúság, életöröm, céltudatosság, bölcsesség, egység. Azonban az ilyen megnevezések addig keveset vagy semmit sem mondanak, amíg az embernek nincsen mélyebb tapasztalata

abban, amit ezek a tulajdonságok jelentenek. Ez olyan tapasztalat, amely mélyül az evolúció során elért minden egyes magasabb stádiumban, ezért a tulajdonságok folyamatosan „újnak” látszanak. Csak az öntelt tudatlanság gondolja azt, hogy meg tudja érteni és meg tudja ítélni mindazt, amiről kezdeti felszínes felfogása van.

²²Mindenhez, ami arra vonatkozik, hogy egy ember elsajátítsa a tizenkét esszenciális tulajdonságot, Augoeidész készséggel hozzáadja hatékony támogatását. Leginkább akkor tud így segíteni, amikor az ember mély meditációban az általa felfogható legmagasabb tulajdonságokra, ideákra és ideálokra koncentrálnak, és aztán megnyitja magát az inspirációnak, a „felülről jövő” hozzájárulásnak. Azonban annak, hogy ezt követően fennmaradjon a kapcsolat, az a feltétele, hogy az ember harmonikus ritmust alakítson ki a belső és a külső élet, a belsőben Augoeidésszel való kapcsolata és a külsőben az emberiség szolgálata között.

²³Augoeidészében van az embernek a védelmezője az életben csakúgy, mint a halálban. Az embernek semmilyen félnivalója nincs sem ebben a világban, sem a következőben, bármennyire fenyegetőnek tűnik az. Mert monádként az ember halhatatlan, és amikor kapcsolatban van Augoeidészével, akkor túl van minden gyűlölet-támadáson, minden fojtogató megfélemlítési kísérleten. Csak akkor tud rá hatni a rossz valamilyen módon, amikor az ember ennek nincsen tudatában – sohasem tanították ezt neki vagy pillanatnyilag megfeledezett róla.

12.4 A planetáris hierarchia és munkája

¹Emberként az a sorsunk, hogy majd több legyünk, mint ember, azaz az ötödik természeti birodalom, az esszenciális birodalom tagjaivá váljunk. A korszakok folyamán ezt sokan megvalósították. Legtöbbjük örökre elhagyja a bolygónkat, mivel a naprendszer más helyein várnak rájuk feladatok. De egy kis csoport a nálunk maradást és a fizikai inkarnációban élést választja. Ők együtt a bolygónk hierarchiáját alkotják.

²Nincs ember, aki túl tud jutni az emberi birodalmon a planetáris hierarchia, annak egy bizonyos kijelölt tagja – aki magára vállalta, hogy vezesse az embert azon a nehéz úton, amely a negyedik természeti birodalomból az ötödikbe vezet – segítségével és a vele való együttműködés nélkül. Ezért ezekről az idősebb testvéreinkről szóló ismeretek nélkülözhetetlenek mindazok számára, akik valódi fejlődésre törekszenek. Ez az ismeret azért is fontos, mert az emberiség testet öltött ideáljaira irányítja figyelmünket, és élesíti e rájuk irányuló figyelmet. Ez elősegíti törekvésünket, hogy elérjük célunkat, akár világosan tudatában vagyunk ennek, akár nem.

³Bolygónk hierarchiája másodikénekből és harmadikénekből áll. A másodikéneknek esszenciális (46-os) vagy szuperesszenciális (45-ös) éntudatuk van. Ezért őket 46-os éneknek, illetve 45-ös éneknek nevezik. A harmadikéneknek szubmanifesztális (44-es) vagy manifesztális (43-as) éntudatuk van. Őket hasonló módon 44-es éneknek, illetve 43-as éneknek nevezik.

⁴A dolog természetéből következik, hogy mi emberek nem tudjuk felfogni a hierarchia éneji tudatának és képességének a szélességét és mélységét. De analógiákat használva némi képet kaphatunk róla.

⁵A másodikének tudata világ- illetve bolygótudatnak nevezhető. Számukra az ásványi, növényi, állati, emberi és esszenciális birodalom teljes tudata része a maguk énjének, egy roppant kitért ének. Egy tökéletes másodikén, egy 45-ös én tudata annyival múlja felül az emberét, mint amennyivel az ember tudata felülmúlja a növényét.

⁶A harmadikének tudata nem korlátozódik egyetlen bolygóra. A szubmanifesztális (44-es) tudatnak nem többre, mint bolygók teljes rendszerére vonatkozó tevékenységre van teljes hatásköre. Ezért nevezik ezt bolygóközi tudatnak. A manifesztális (43-as) tudatnak csak maga a naprendszer szab határt, és ezért naprendszer-tudatnak nevezik.

⁷A planetáris és a naprendszeri ének nyilvánvalóan a tudat óriásai. Mindazonáltal a természetüket és funkciójukat nem szabad egyoldalúan csak a tudataspektusból tekinteni. Ezek az emberfölötti és isteni lények az akaratnak is óriásai.

⁸A tökéletes másodikének tudói és tökéletes alkalmazói egy bolygórendszeren belül minden természettörvénynek és élettörvénynek. Csupán az akaratukkal képesek megvalósítani bármit, ami lehetséges ezeknek a törvényeknek a keretein belül. Ennek az a magyarázata, hogy az evolúciójukban nem csak egy magasabb tudatot hódítottak meg, hanem ennek a tudatnak az energia- vagy mozgásaspektusát is, amely az összes alacsonyabb energiát uralja.

⁹Hasonlóan igaz ez a tökéletes harmadikénekre az egész naprendszeren belül. Ismerik az összes naprendszeri törvényt és azokat tökéletes pontossággal alkalmazzák. Ez „mindenhatóság”, jöllehet annak legalacsonyabb fokozata. Ezért a harmadikén az isteni-ének nevezett ének legalacsonyabb fajtája.

¹⁰Ez azt jelenti, hogy a planetáris hierarchiáknak, ha megengedhető ez a kifejezés, „több-letkapacitása” van, ha ez a kifejezés megengedhető. Tulajdonképpen kizárólag másodikének elláthatnák a planetáris hierarchiának a négy alacsonyabb természeti birodalombeli összes funkcióját, ha normál körülmények uralkodnának a bolygónkon. Azonban éppen nem ez a helyzet az emberiségünk miatt, amely csaknem teljesen kisiklott; az élettörvények ellen az alacsonyabb birodalmakban is elkövetett komoly bűnök miatt (állatok ragadozó ösztöne és növények élőködése). Az, hogy harmadikének is csatlakoztak a hierarchiához, és hogy a planetáris kormány még nagyobb hatalmú hatóságként létezik, alapvető biztosítéka a jó végső diadalának a bolygónkon. Ezek a planetáris isteni-ének az összekötők más bolygók hierarchiái, valamint kormányai és a naprendszerkormány között is. Ez a biztosítéka annak, hogy a bolygónkon lévő élet evolúciójának a magasabb birodalmakban eldöntött terve teljesülni fog.

¹¹A planetáris hierarchia négyfajta egyre magasabb éneji – 46-os, 45-ös, 44-es és 43-as ének – négy, egyre magasabb fokozatú tisztségviselő. Mindegyik ilyen hivatalnoknak olyan feladatai vannak, amelyek megfelelnek a fokozatának, azaz: teljesítőképességének. Mindannyian együttműködnek meglehetősen közelségben egymáshoz, úgyhogy egységes lényt alkotnak, mint egy egyetlen közös és megosztott tudattal rendelkező fizikai szervezet, és ezért értelmetlen egyéni hozzájárulásokról beszélni. Bolygónknak e hierarchiája az élet következő hét területén dolgozik:

(1) Védőfalat képez a legalacsonyabb négy természeti birodalom (tehát magában foglalva az emberiséget) és a vele szemben álló „gonoszság erői” között, amelyekkel szemben más-különbén védtelenek lennének. Csak azt a rosszat engedik átjutni e falon, amely az előre látott rossz aratás része.

(2) Fáradhatatlanul dolgozik, hogy minden életformában felébressze a tudatot, és hogy aztán e tudatot egyre magasabb aktivitásra, egyre tisztább felfogásra serkentse.

(3) Úgy irányítja a világ eseményeit, amennyire az emberiség engedi (mivel az emberiségnek szabad akarata és szabad döntése van), hogy a növekvő tudat megfelelő módon fejlődjön ki a társadalmi formákban, politikában, vallásban, tudományban, művészetben, oktatásban, közgazdaságtanban stb. A hierarchia ezt a munkát főleg az erre fogékony emberek magasabb ideákkal történő inspirációjával végzi.

(4) Megformálja és meghatározza, jobban, mint sejtjük, az emberiségben ciklikusan megjelenő kulturális ideákat és az ezek eredményeiként létrejövő civilizációkat. Ezt követően e formákat annyiban serkentik, amennyiben azok a planetáris kormány terve valamelyik részének megvalósítását szolgálni tudják.

(5) Éltető energiákat fogad a planetáris kormánytól és leskálázza azokat az alacsonyabb birodalmak használatára. Ezek az energiák szükségesek mind a planetáris hierarchia, mind az összes alacsonyabb birodalom fejlődéséhez és az ideális felé történő belső átváltozásához.

(6) Fogadja a planetáris kormánytól és továbbítja az emberiségnek azokat az energiákat, amelyek ciklikusan megsemmisítik az ideológiákat, vallásokat, szerveződések és civilizá-

ciókat, amikor „lejár az idejük”. Ezt a hierarchia végzi, hogy eltávolítsa azt, ami életképtelen és helyet adjon az új életnek, az egyre gyarapodó élet célirányosabb kifejeződéseinek.

(7) Megadja a legfejlettebb embereknek azt a képzést, amely az ötödik természeti birodalomba történő átmenetükhöz szükséges. Ezt a hierarchia azzal végzi, hogy ezoterikai tanítókat – akik legalább 45-ös ének – küld és bevezeti az embert egy ilyen tanító idősebb és fiatalabb tanítványainak csoportjába. Ilyen csoportban képezik az embert, főleg az emberiség szolgálatának tanulásával, a magasabb életre.

¹²A hierarchia három vezető, 43-as én vezetése alatt tevékenykedik, akik a végső felelősségét viselik annak, hogy minden a tervnek megfelelően történjen. Ők hárman a hierarchia első, második és harmadik alapenergiájának a legmagasabb és legerőteljesebb megnyilvánulásai. A hierarchia minden tagja közvetlenül vagy közvetve alájuk van rendelve, és ezért a tagok három csoportba, úgynevezett osztályba vannak szervezve. A három vezetőnek keleties címe van, amelyek Nyugaton is használatossá váltak: a manu, a bodhiszattva és a mahácsohan (mahachohan).

¹³A manu, aki az első alapenergia képviselője, alakítja ki a gyökérfajt, a gyökérfajok alfajait és irányítja későbbi sorsukat. Mindegyik gyökérfajnak megvan a saját manuja. Mivel az embereknek két gyökérfaja él a bolygónkon, két manu van inkarnációban: Csáksusa (Chakshusha) manu, az atlantiszi gyökérfajé és Vaivaszvata (Vaivasvata) manu, az árja gyökérfajé. Mindamellet Vaivaszvata manu irányítja az első osztály tevékenységét.

¹⁴A bodhiszattva, a világtanító, aki a második alapenergia képviselője, alakítja ki a világideákat, azokat az ideákat, amelyek arra ösztönzik az emberiséget, hogy egyre magasabb célok megvalósítására törekedjen. Az 1950-ben véget ért emocionális korszak, a Halak 2500 éves korszaka alatt ez a nagy világvallások és a filozófiai rendszerek születéséhez vezetett. Az éppen elkezdődött mentális korszak, a Vízöntő kor ugyancsak 2500 éve (1950–4450) alatt a sok megosztó, túlzottan emocionális vallást kiszorítja egyetlen, valóban egyetemes, az ezoterikai tudás szilárd talaján alapuló vallás. Ez az embereket az élettörvényekre fogja tanítani és a planetáris hierarchiával és a dévákkel való tudatos együttműködésre képezi őket.

¹⁵A jelenlegi bodhiszattvánk Nyugaton legismertebb az inkarnációjából mint a Krisztus, Keleten mint Maitreja, egy korábbi, indiai inkarnációjával együtt mint Krisna. Hivatali elődje az az egyén, aki utoljára mint Gautama a Buddha inkarnálódott és előtte mint Vjásza (Vyasa) Indiában, Thot-Hermész Egyiptomban, az első Zarathusztra Iránban és Orpheusz Görögországban.

¹⁶A mahácsohan, aki a harmadik alapenergia képviselője, küldi ki azokat az impulzusokat és energiákat, amelyek új kultúrák és civilizációk felépülését eredményezik. Alatta nem csak a harmadik főosztály, az ideaátvitel osztálya található, hanem az a négy alárendelt osztály is, amely a negyedik, ötödik, hatodik és hetedik alapenergiát továbbítja. A negyedik osztály főként a művészet élettere; az ötödik osztály a tudományé, a kutatásé és a technikáé; a hatodik osztály a miszticizmusé és az ideológiáké szoros együttműködésben a bodhiszattva főosztályával; a hetedik osztály a fizikai társadalmi felépítményé (törvényhozás, közgazdaságtan, pénzügy, közigazgatás stb.). A jelenlegi mahácsohanunk az utolsó közismert inkarnációjában gróf Saint-Germain Rákóczi volt.

12.5 A planetáris hierarchia újra megjelenik

¹„Ha ez a planetáris hierarchia létezik és annyira hozzáférhető és hatalmas, akkor miért nem lép közbe, hogy megmentse a bajban lévő emberiséget? Miért engedi, hogy a gonoszság uralkodjék a földön?” Ez szokásos ellenvetés.

²A planetáris hierarchiának kétségtelenül megvan minden erőforrása ahhoz, hogy bolygónkat valóságos paradicsommá alakítsa át. De meddig hagynák az emberek ezt a paradicsomot fennmaradni? A hierarchia nem akar, még ha tudna is, az emberek szívének akaratuk ellenére változtatni. Először az emberiség többségének el kell határoznia, hogy összhangban,

és nem szemben, működik az élettörvényekkel. Akkor és csak akkor adhatja a hierarchia a teljes támogatását és segítségét. Amikor eljön ez az idő, akkor az emberiség többet és biztonságban fog előre lépni száz év alatt, mint az egész megelőző történelme során. A hierarchia minden tőle telhetőt megtesz, hogy ösztönözze a fejlődést addig a fordulópontig, amikor az emberiség többsége által örömmel fogadva nyilvánosan megjelenhet.

³A bolygón eltöltött idejének legnagyobb részében az emberiség a planetáris hierarchia útmutatása és tanítása alatt állt. Amíg ezek a viszonyok uralkodtak, előre haladtunk a fejlődésben, még ha lassan is. Civilizációk és kultúrák is virágoztak és olyan magasságokat értek el, amit azóta sem értünk el.

⁴Azonban emberiségünk zömének taszító alapbeállítódása volt (és még van) az élethez. A távoli múltban néhány korszak folyamán ez a negativitás olyannyira túltengett, hogy a legtöbben hátat fordítottak a hierarchiának és inkább más erőknek engedelmessé váltak. Ennek következtében az emberiséget a gonoszságnak sok olyan aspektusa hatotta át, ami addig ismeretlen volt: háború, rabszolgaság, félelmen alapuló vallás, fekete mágia, ember- és állatáldozat. Azonban időről időre a hierarchia sikeresen visszavezette az emberiséget a Jó Törvénynek való engedelmességhez.

⁵Körülbelül tizenkétezer évvel ezelőtt vonult vissza utoljára a planetáris hierarchia. Az emberiségnek választania kellett és viselnie kell a következményeit annak, amit a szabadság törvénye értelmében választott. Azóta nagyjából az emberiségnek „kell intéznie a saját dolgait”. A valóság- és életismeret elveszett. Az emberiség az élet felől tudatlan és vak hataloméhes embereket tett meg vezetőiül. Ennek az utolsó évezredek során felhalmozódott eredményei mind ismertek számunkra.

⁶Azonban mindig volt egy kicsi kisebbség, akik a kultúra stádiumában és magasabb stádiumokban jártak, olyan emberek, akik következetesen a jó oldalán álltak és akik nem veszítették el az életismerethez és fejlődésük támogatottságához való jogukat. A javukra a planetáris hierarchia titkos tudásiskolákat alapított mindenhol a bolygón. E hosszú, sötét korszak alatt a hierarchia megtartotta annak reményét, hogy egy napon újra megjelenjen.

⁷Ennek az újramegjelenésnek az érdekében a 13. századtól kezdve egyre nagyobb mértékben dolgozik a planetáris hierarchia. Azonban nincs dátum, amihez ezt kötni lehet, mivel minden az emberiség szabad akaratán és beállítódásán múlik, bár addig eltelik még néhány emberöltő. Valójában ez lépcsőzetes folyamat. Először tanítványok csoportjai – mentális és kauzális ének – és a hierarchia ifjú tagjai – esszenciális ének – inkarnálódnak, hogy előkészítsék a talajt, főleg azoknak az igazságoknak a megszövegezésével és élésével, amelyek bevezetik az emberiséget az új Vízöntő korba. A munka, amit végeznek, romboló és építő. Romboló annyiban, hogy a vallásban, filozófiában, tudományban, politikában, közgazdaságban meglévő elavult szemléletet kérlelhetetlen kritikával le kell rombolniuk. Építő annyiban, hogy ezek a tanítványok azt a megbízást teljesítik, hogy egyre szélesebb körben, egyre világosabban, egyre könnyebben alkalmazható formákban, folytatólagos kinyilatkoztatásokkal tanítsák az ezoterikai életismeretet.

⁸A régebben szigorúan titokban tartott ezoterikai tudásnak e kinyilatkoztatása valójában a legjelentősebb most történő folyamat az emberiségben. Ez sokkal több embert befolyásol tudtukon kívül, mint ahányan tudatosan kiállnak az ezoterika mellett. Észrevehetően eredeti ezoterikai ideák hatják át a szokásos emberi szemléleteket, hozzák közelebb azokat a valósághoz, emelik fel és nemesítik őket.

⁹Egy példa erre az emberi jogok általánosabb megértése és tisztelete, amelyek ezoterikai alapjai az élettörvényekben vannak. Egy másik példa a tudósok növekvő érdeklődése mindennek, a látszólag életteleneknek is a tudataspektusa iránt. Egy harmadik példa az egyre jobban terjedő megértése annak, hogy „a gyermekek öreg lelkek”, egyének, akik sajátjással rendelkeznek, és megvan a joguk arra, hogy meg legyenek kímélve azoktól az ideológiáktól, amelyek a szüleiké vagy azé a közösségé, amelyben felnőnek.

¹⁰Amikor eléggé sok ilyen eredeti ezoterikai ideát általánosan elfogadnak, egyre többen fognak érdeklődni az eredetük iránt és fogják tanulmányozni az ezoterikát. Erre már több mint száz éve lehetőség van, mert 1875-ben elkezdték nyilvánosságra hozni a korábban titkos tudást.

¹¹A planetáris hierarchia ebben a munkában résztvevő legfontosabb közvetítői közül néhányan említést érdemelnek. Ők 44-es ének, Morya (első osztály), Kuthumi (második osztály) és Hilarion (ötödik osztály) tanítványai.

¹²Helena Petrovna Blavatsky (H. P. B.) azt a megbízást kapta, hogy megajándékozza az emberiséget az első ezoterikai tényekkel a valóságról. Megalapította és vezette a Teozófiai Társaságot. Ez nem azt jelenti, hogy ennek a Társaságnak valamiféle kizárólagos joga van ezoterikát tanítani, ez csak egy csatorna a sok közül. Blavatsky két nagy munkát adott ki: *Isis Unveiled* (Leleplezett Ízisz), 1877, és *The Secret Doctrine* (A titkos tanítás), 1888. A fő feladata volt bizonyítani, hogy az ezoterika minden nép életében időtlen idők óta létezik és különféle szimbolikus ábrázolásokban táltal egyazon tanítás.

¹³H. P. B.-nak a két legfontosabb munkatársa Annie Besant és Charles Webster Leadbeater volt. Ők rendszerezték H. P. B. tanításait és tették elérhetőbbé, részben azzal, hogy modern terminológiát vezettek be. Kauzális éni minőségükben mindketten rendelkeztek a képességgel, hogy objektíven tanulmányozzák az anyagi valóságot az ember összes (47-es–49-es) világában, és a kutatásaik eredményeit az írásművek hosszú sorában jegyezték fel. A tanítóiktól sok „új” (azaz korábban titkos) tény is kaptak, hogy hozzák nyilvánosságra.

¹⁴Alice A. Bailey (A. A. B.) 30 éven át (1919–1949.) dolgozott telepatikusan a 45-ös én, Djwhal Khul (D. K.) titkáráként (mindketten Kuthumi tanítványai). Djwhal Khul azt a megbízást kapta a planetáris hierarchiától, hogy átadja azt az ezoterikai tanítást, amely a közeljövőben vezetni fogja az emberiséget. E diktálásnak az eredményét 18 kötetben Alice A. Bailey neve alatt adták ki. A legjelentősebbek közülük *A Treatise on Cosmic Fire* (Értekezés kozmikus tüzről), 1925, és az ötkötetes *A Treatise on the Seven Rays* (Értekezés a hét sugárról), 1936–1960.

¹⁵D. K. tanítása alapvető korunk számára. Természetesen lehetetlen itt még összefoglalni is a hatalmas terjedelme miatt. Azonban néhány főbb pontját megemlítjük. D. K. sok szempontból helyesbíti a három nagy teozófus előadását. Az nem volt kifejezetten hibás, csak számolva azzal a nagy gyökeres átalakulással, amelyen a planetáris élet most keresztülmege, a planetáris hierarchia előre változtatott a munkamódszerén s a képzési módszerén, és ezért e módszereket most másképpen kell tálalni.

¹⁶Az ezoterika D. K. általi előadásának főbb pontjai: a naprendszerben történő evolúció mint elsősorban akarat-megnyilvánulás („minden energia”), és benne az ember mint akarat- és energiajelenség; a hét típus mint egy új pszichológiának az alapja; az ember passzív kauzális tudatának (a „léleknek”) mind a „fehér mágiában”, mind a jövő oktatási rendszereiben mint a lényegnek az aktiválása; az Augoeidész jelentősége az emberi evolúció számára; az emberiség kapcsolata a planetáris hierarchiával és kormányal; a tanítványság és a beavatások; a planetáris hierarchia újramegjelenése a fizikaiban a világtanító vezetésével; a „világszolgáltatók új csoportja”, kauzális és mentális ének, akik egyre tudatosabban dolgoznak az emberi evolúcióra szánt hierarchiai terv szerint.

¹⁷D. K. rámutat arra, hogy az egyén nem azért kapta az ismeretanyagot, hogy kellemes fölényérzettel örüljön neki. Ahogy minden tudás, az ezoterika magával hozza a felelősséget.

¹⁸D. K. határozottan világossá teszi, hogy ő tanítványoknak, mentális vagy magasabb stádiumban járó egyéneknek ír, akik látják, hogy szükséges cselekvő életet élni. Írásait nem azoknak a passzív emocionalistáknak szánta, akik az okkult és „ezoterikai” társaságok java részét alkotják. Az írásait nem lehet megérteni megfelelő felkészültség nélkül.

¹⁹Szövegeinek a felfogását megnehezíti, hogy írnoka, A. A. B. főleg a régi teozófiai terminológiát használta. Ebben ugyanaz a szó gyakran különböző dolgokat jelent és fordítva,

különböző szakszavakat használ ugyanarra a dologra. Ennek egy példája a „lélek” (angolul: soul) szakszó, amelynek nem kevesebb mint hét különféle jelentése van. Tehát az olvasónak a feladata, hogy minden egyes esetben felismerje azt a jelentését, amit D. K. szánt neki. Ezt csak akkor tudja megtenni, ha előzőleg elsajátította a hylozoikai mentális rendszert.

²⁰Műveivel, amelyek java része a szerző fizikai élete után került kiadásra, Henry T. Laurencynek nem annyira új tények nyilvánosságra hozatala volt a feladata, mint inkább az eddig publikált tények felfoghatóbbá tétele. Ezáltal lehetővé válik azok számára is, akik nem tanítványok vagy nincsen meg az előző életeikből származó lappangó tudásuk, hogy felfogjanak bizonyos alapdolgokat. Tulajdonképpen muszáj az ismeretet tovább „leskálázní” ahhoz, hogy terjeszthető legyen más kategóriákba tartozó emberek számára is, mint akikhez eddig elért.

²¹Laurency legfontosabb munkája, a *The Philosopher's Stone* (A bölcsék köve; svéd eredeti kiadás 1949, angol kiadás 1985) öt gyökeresen új tényt tartalmaz, amelyek előzőleg sohasem voltak nyilvánosságra hozva:

(1) A „hármasság misztériumának” feloldása: a létezés három egyenértékű aspektusa – mozgás, tudat és anyag – az abszolút tudásrendszer esszenciája, a jövő filozófiájának és tudományának az alapja.

(2) Az anyag (atomok) mint a tudat hordozója, és a tudatfejlődés mint az élet értelme.

(3) Az én mint monád, mint ösatom. (Az „ének”, amelyeket a régi ezoterikai irodalomban leírtak, a monádnak a triádjai, a burkai egyre magasabb birodalmakban. A teozófusok és Bailey „monádja” a harmadik triád.)

(4) Az emberi és emberfölötti fejlődés stádiumai és azok objektív (anyagi) alapokon történő meghatározása, azaz: annak jelzése, hogy a burkokban levő atom- és molekulafajták közül melyek aktiválódnak.

(5) Az élettörvények megszővegezése mint bevezető a Vízöntő korba, lévén ez a törvény kora, külön kihangsúlyozva a korunk számára alapvető élettörvényeket.

12.6 A jövőnk

¹Sem a hierarchia, sem a kormány nem mindentudó. A jövő számukra is a lehetőségek és valószínűségek többfelé ágazásaként jelenik meg. Hogy milyen lesz aztán a valóságos események lefolyása, az nem látható előre részletesen. Ez sok tekintetben magán az emberiségen múlik. Szabad akaratunk van és megválaszthatjuk a jövőnket. Mert mindig választunk, még akkor is, amikor azt hisszük, hogy egyáltalán nem választunk.

²Egy tény kezd – a lassú felfogásúak és az egoizmusuk által megvakítottak kivételével – mindannyiunk számára nyilvánvalóvá válni: Jelenlegi civilizációnk zsákutcába jutott. Ha a jelenlegi túlnépesedést, a természeti erőforrások roppant pocsékolását és a természet pusztítását továbbra is hagyjuk folytatódni, akkor otthonunkat hamarosan hontalan, élettelen sivataggá alakítjuk át. A sokat dicsért civilizációnk minden lényeges dologban úgy működik, mint egy mindannyiunkkal a teljes pusztulásba rohanó óriási gépezet. Különös kényszerrel büvöl el minket a gépezetnek minden üres csábítása és vagyunk egyre gépiesebbek, ezzel, mi magunk is. Nem ez az élet értelme.

³Az élet értelme a tudat fejlesztése: az érzelmek nemesítése és a gondolkodás emelése, miáltal a kauzális intuíció is felébred. A legjobb képességünk szerint dolgozni a tudatunk fejlődéséért valóban a kötelességünk. Képesnek kellene lennünk így látni a dolgokat:

⁴Bolygónk természeti erőforrásai korlátozottak. Ezért kötelességünk eleget hagyni belőlük a jövő nemzedékeinek. Viszont nem ezt tesszük. Egyre gyorsabban éljük fel a természet kincseit, és már komoly hiány van számos fontos nyersanyagból. A pocsékolás vetéséből a hiány aratása lesz. Azonban senki más csak mi magunk fogjuk learatni azt, amit vetettünk, mert a jövő születendő gyermekei mi magunk leszünk új inkarnációkban. Az aratás törvényének kérése kérés nélkülözhetetlen igazságszolgáltatása ez.

⁵Ha teljesíteni akarjuk a jövőre vonatkozó kötelességünket, más utat kell választanunk. Muszáj tudatosan azt választanunk, hogy sokkal egyszerűbben, takarékosabban éljük anyagi életünket. Ez különösen érvényes ránk, az iparosított északi féltekén élőkre, ha komolyan vesszük azt az ünnepélyes kijelentésünket, hogy minden embernek rendes körülmények között kell élnie. A külső, anyagi növekedés útja ezután zárva van számunkra. Helyette az ellenkező úton, a belső növekedés, a tudatfejlődés útján kell elindulnunk. Amikor az emberiség döntő része megérti ezt, csak akkor lesz lehetőség megoldani azokat a nagy problémákat, amelyek mindannyiunkat gyötörnek a bolygón.

⁶Mert miután az emberek kapcsolatba kerültek a még szunnyadó magasabb emocionális és mentális tudatukkal, valódi szükségletükké válik e kapcsolat töretlen fenntartása. Ekkor gyorsan meg fogják tanulni, hogy ezt hogyan tegyék a legjobban: a világ és mások iránti igényük csökkentésével; annak tudatos művelésével, ami legjobbá teszi a másokhoz fűződő viszonyukat; szeretetteljes megértéssel és szolgáló életbeállítódással.

⁷Ez a fizikaiban vágytalanságot is eredményez. Amint senki sem vágyik többre, mint amennyire valóban szüksége van, jutni fog mindenkinek és nem lesz hiány. Amint az emberek megtanulják, hogy a boldogságot és az örömet a maguk és mások belső életében találják meg, elveszítik érdeklődésüket minden szegényes pótlék – vásárlási és birtoklási vágy, hatalmi játékok, felszínes szórakozás, falánkság, erotómánia és kábítószeres – iránt, amelyek olyan sok időt és energiát lopnak el, és a pótolhatatlan természeti erőforrások pocsékolásának döntő részét alkotják.

⁸Mindenki, aki akarja, kezheti saját magával. Tegyük fel magunknak olyan kérdéseket, mint: Mit kezdjek az életemmel? Milyen a körülöttem lévőkhöz és az azokhoz fűződő viszonyom, akikkel a mindennapi életben találkozom? Mit szükséges megtennem? Akarok-e fátylat borítani a múltra? Akarom-e magasabb szinten élni az életemet?

⁹Amint magasabb szinten éljük az életünket, annak tudatában, hogy mi itt a teendők – hogy együtt dolgozzunk az evolúcióért –, hatékonyabban fogunk élni. Messze kevesebb inkarnációra lesz szükségünk az emberi birodalomban. Az emberi birodalom átbocsátása növekedni, és ezáltal a világ népessége lényegesen csökkenni fog, amire nagy szükség van. Csak így lesz a földi otthonunk gazdagsága elegendő mindenkinek az idők végezetéig.

¹⁰Ha ilyen jövőt választunk, bolygónk magasabb lényei minden szükséges segítséget megadnak nekünk. Gondolkodásunk még nem képes mindazt felfogni, ami akkor lehetséges lesz. Annyit mindazonáltal megtudtunk, hogy:

¹¹A planetáris hierarchia tanítói és tanítványai inkarnálódni fognak, nyíltan fognak megjelenni és teljesen természetesen az emberi élet minden területén vezető alakokká válnak. Nem erőltetik ránk magukat, hanem az emberek igen egyszerűen azokhoz fognak fordulni, akiknek a legnagyobb a teljesítőkéességük, a legvilágosabb gondolkodást képviselik, és a cselekedeteik azt mutatják, hogy őket a legnemesebb indítékok lelkesítik. Ezek az idősebb testvérek olyan átalakítóerejű ismerettömeeggel fognak megajándékozni minket, hogy minden emberi szemlélet, tudomány, élet-, munka- és viselkedésmód a szó szoros értelmében forradalmasítva lesz.

¹²A betegségeket végérvényesen megszüntetik, amint tisztázódnak a rendellenes fizikai, emocionális és mentális állapotokban meglévő okaik, és megfelelő, egyénre szabott kezelésmódokat vezetnek be az orvosi gyakorlatban.

¹³A gyermekeket úgy nevelik és tanítják, hogy életük korai szakaszában megtanulnak felülkerekedni az összes olyan gátló és romboló negatív emocionális komplexuson, amely most a legtöbb felnőttet gyötri. Vizsgálni fogják őket, hogy milyen lappangó tehetségük van és olyan, egyénre szabott útmutatást és képzést fognak kapni, amely a legkedvezőbb e tehetségeknek a kivirágoztatására. Mint felnőtt polgároknak megadják nekik, hogy szabadon megválasszák a képességeiknek és önkifejezési szükségletüknek legjobban megfelelő egyéni közreműködésüket a társadalom életében. Ez egy új típusú, magával és környezetével harmóniá-

ban élő embert fog eredményezni, olyan embert, aki alkotóerejének a felső határán fog élni és nem az alsó határának közelében, mint ahogy napjainkban a legtöbb ember teszi.

¹⁴Az ezoterikai tudást általánosan fogják tanulmányozni, ami a sok téves, az életet akadályozó nézet eltűnéséhez vezet. Így például annak megértése, hogy mi mindannyian halhatatlan ének vagyunk, eltünteti a halálfélelmet. Ez véget vet annak a halálos gyötrelmeknek, amely most oly sok ember életét teszi tönkre és zülleszt le mind a művészetet, mind az irodalmat. Annak megértése, hogy a szenvedés csak annak aratása, amit vetettünk, segíteni fog minket abban, hogy megvonjuk a figyelmünket boldogtalan énünktől és így megkönnyítjük az életet saját magunk és a körülöttünk lévők számára. A reinkarnáció megértése tisztázni fogja az összes gyűlöletkifejeződés abszurditását. Megszűnik a férfiak és nők közötti gyűlölet, amikor megtanulják, hogy mindannyian sok életet éltünk nőként is, és férfiként is. Véget ér a fajok és a vallások közötti gyűlölködés; ha előbb nem, akkor azután, miután világossá válik számunkra, hogy váltakozva születünk fehér, barna, sárga vagy fekete bőrűnek; kereszténynek, zsidónak, muszlimnak, hindunak, buddhistának vagy ateistának.

¹⁵Amint az emberek véglegesen abbahagyják a negatív emocionalitásuk ápolását, lesz energiájuk és indítékuk, hogy még a szunnyadó magasabb mentális képességeiket is fejlesszék. A mentális elit, magától értetődően, átveszi a vezetést. A planetáris hierarchia megjósolja, hogy e magasabb mentális fejlődés ötszáz éven belül azt eredményezi, hogy az elit tagjai telepátikusan fognak érintkezni egymással. Sőt most is vannak, kívülállók számára felismerhetetlen, olyan embercsoportok, amelyek tudják, hogy mit jelent ez. Az eredményes csoporttelepátia első feltétele a szeretetteljes megértésen alapuló, a kritizálást és megítélést eleve kizáró „egyesülése a lelkeknek”. Az első jelei annak, hogy telepátia működik emberek között az, hogy szavak nélkül megértik egymást, hogy elegendők utalások, jelzések és jelképek.

¹⁶A dévahierarchia, amely számbelileg messze hatalmasabb, mint a planetáris hierarchia, kapcsolatba lép az emberiség előkészített csoportjaival, nem csak azért, hogy a létezését bizonyítsa, hanem mindenekelőtt, hogy tanítsa őket. A dévák többek között megtanítanak minket az éteri látásra. Ezt úgy teszik, hogy felemelik vibrációs képességünket a saját vibrációs képességük kölcsönhatásával. Tanítani fognak minket a színeknek az olyan betegségekre gyakorolt hatásáról, amelyek az éteri burokból gyökereznek. Bizonyítani fogják a fizikalista gondolkodók számára, hogy vannak szuperfizikai világok, hogy léteznek diszkaránálódott emberek és szuperfizikai dévák, és kapcsolatba lehet velük lépni. Tanítani fognak minket az éteri energiák fizikájára. Ezáltal egyszer és mindenkorra megoldjuk az energia-kérdést és az antigravitáció talányát is, ami forradalmasítani fogja a szállításügyet. Amint az emberek, a dévák vezetése alatt, megtanulják irányítani a saját éteri energiájukat, úrrá leszünk a fizikai fáradtságon és megtanuljuk, hogyan használjuk ki maximálisan az időt. Amint megtanultunk minden szükséges létfenntartó energiát kinyerni a környező éteri világból, nem lesz szükségünk többé durva fizikai táplálékra.

¹⁷Az imént említettek az emberiség terv szerinti éterizációjának a fokozatai, olyan folyamat, amely amikor befejeződik, azt eredményezi, hogy az emberek nem inkarnálódnak többé fizikai szervezetbe, hanem az éteri burkuk lesz az egyedüli fizikai burkuk. Azonban ez még évezredekig a jövőben rejlik, és csak az akkor virágzó hatodik gyökérfaj egyénei számára lesz lehetséges.

¹⁸Amikor, a még távolabbi jövőben, az emberiség eléri a kultúra, valamint az emberiség stádiumát, akkor azok a falak is ledőlnek, amelyeket mi emeltünk köztünk és a környező élő naprendszer között. Bolygónk ekkor megkaphatja a „szent bolygók családjának” teljes jogú tagságát. (Az ősi ezoterikai írásokban a naprendszerünk többi bolygóit szentnek nevezték, mivel ott a gyűlölet ismeretlen jelenség, a gonoszság hatalmai nem léteznek, és a növényeket, állatokat és embereket nem öltöztetik szerves fizikai formákba, a szenvedés ezen burkaiba.)

¹⁹Más bolygók emberei aztán szabadon fognak látogatni minket és mi őket. Együtt fogunk kirándulni a kiterjesztett életterünk elérhető legtávolabbi részére, a naprendszer peremére, és ott kezdünk meglátni egy még nagyobb közösséget, a galaktikus egységet, aminek naprendszerünk alkotórésze. Ekkor, ha előbb nem, megsejtjük a nagyságát mindennek, ennek a hatalmas, lüktető, egyre magasabb szinteken létező Életnek, annak az Életnek, amely nem hagy helyet semmilyen élettelelnek. Érzékelnünk kezdünk valamit abból a leírhatatlan boldogságból és örömből, amely betölti azokat az emelkedett isteni Lényeket, Akiknek az egész kozmoszunk az életterük és tevékenységi körük. Belátjuk, hogy egyek vagyunk Velük, éppúgy, ahogy Ők is egyek velünk. Akkor megértjük, hogy csak idő kérdése, hogy egyesülünk Velük létezésben, tudatban és üdvösségben.

B É K E M I N D E N L É N Y N E K

A fenti szöveg a Section Twelve of The Explanation by Lars Adelskog. Copyright © 2004 and 2018 by Lars Adelskog magyar fordítása. Javított 2018.